

רון יקירי, מאד רציתי להגיע לארוע המיוחד הזה כדי להיפרד ממך, אך חליתי שוב עם אנטיביוטיקה והחום עדיין לא ירד ונמנע ממני לצערי הרב לבוא מחר.

אני מקווה שהארוע יהיה מכובד ומספק.

הכי חשוב שלא תסבול יותר מדי, באמת לא מגיע לך לסבול אחרי מאבק כזה הרואי ביחד עם עליזה האלופה.

תודה רבה רבה על שיותר משנה שיתפת אותנו בכל שיג,

גמעתי כל מילה בצימאון ואני מעריץ אותך על שניכנסת לפרטים כדרך של מדען, גם את המוזיקה לא זנחת, לא את החברים לא את טיולי האופניים ובטח ובטח לא את המשפחה האיכותית, מה מישפחה שבט, מתוצרת עליזה ורון, טפוח לעצמך על השכם בשמי, אתה מודל לעוצמת נפש ומנצל עד תום את חיך, בטח כל וויכוח נראה לך מטופש כי הרי אתה יודע פרופורצית מה הן.

אומר לך

כל הכבוד

רון הסתכל לאחור והייה מסופק על הדרך, הוריק, חבריך, משפחתך היקרה, לא הרבה זוכים לכזו דרך.

קשה להיפרד כך לתמיד אבל אין ברירה זו דרכו האכזרית של עולם.

רון הרשה לי לצוות עליך, עשה הכל כדי שלא תסבול.

תן ממני חיבוקים לעליזה.

אוהב אותך ישי